

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 135

דף קלה

- א. האומר בשעת מיתה שאשתו פטורה מן היבום.
- ב. אמר בשעת מיתה שאין לו אחים.
- ג. האומר זה אחי אינו נאמן להפסיד לאחיו בירושה.
- ד. מת הספק ושבחזו נכסיו מי יירש השבת.
- ה. שטר צוואת שכיב מרע שנמצאת קשורה לו, ושנמצאת בידי הזוכה.
 - ו. איזוהי שטר צוואה ואיזוהי מתנה.
 - ז. שכיב מרע האומר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת.

א. האומר בשעת מיתה שאשתו פטורה מהיבום, והיה מוחזק שאין לו בנים וא"כ כונתו שגירשה, כיון שנאמרו שמועות סותרות בשם רבי יוחנן אם נאמן לומר שגירש את אשתו צריך לחשוש שאינו נאמן (ואין לנו לסמוך על התירוץ שתירצנו בדף קלד שנאמן להבא ולא למפרע) ואסורה לשוק.

ב. אמר בשעת מיתה שאין לו אחרים (ואשתו מותרת לשוק) ואמרו בני העיר שיש עדים במדינת הים שיודעים שיש לו אחים, אמר אבי צריך לחשוש לעדים ואסורה לשוק (אבל בשבויה שיש עדים במדינת הים שנאסרה לכהן הקילו להתירה לכהן עד שיבואו להעיד).
 ג. למדנו במשנה האומר זה אחי אינו נאמן לחייב את שאר אחיו לתת את חלקו (של הספק) בירושה. וכגון שאומרים האחים שאינם יודעים אם הוא אח או לא ולכן אין יכול להוציא מהם את חלקו בירושה בלי ראיה, ואם ימות הם יירשוהו עפ"י עדות האח שאומר עליו זה אחי. (וכגון שהספק בעצמו גם כן אינו ידוע שהוא אח, שאם טוען טענת ודאי שהוא יורש והם ספק נחלקו אמוראים אם חייבים ליתן לו).

ד. א, מת הספק והיו לו נכסים ממקום אחר יירשו כל האחים. ב, וכן אם אותם נכסים שקיבל מחלק האח המעיד עליו השביחו שטרה בה זה הספק לחרוש ולזרוע והיא היום מלאה פירות חולקים כל האחים בשבח. ג, ואם השביחו הנכסים ולא נשתנה שמם כגון דקל שהיה קטן ונתעבה (שעדיין נקרא דקל) או שדה שנזדבלה ונתייפתה הרי זה ספק אם יחזור הכל לאחד המעיד (שנתן לו נכסים אלו מחלקו בירושת האב) או שיחזיר לכל האחים.

ה. מי שמת ונמצא שטר צוואה קשור על יריכו לא זכה מי שנכתבו לו המתנה (שאין זוכה מכח שטר לאחר מיתה). ואם זיכה המת את השטר מחיים קנה.

ו. איזוהי מתנת שכיב מרע שקונה לאחר מיתה (מתקנת חכמים שיהיו דבריו קיימים שלא תטרף דעתו עליו), כל שכתוב בה: דא תהא למיקם ולהיות (דבר זה יתקיים). ואיזוהי מתנת בריא שהיא כמתנת שכיב מרע שקונה לאחר מיתה כל שכתוב בה: מהיום (יקנה גוף הקרקע) ולאחר מיתה (יקנה עם הפירות).

ז. א, שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת אין כותבין ונותנין לאחר מיתה שמא לא רצה להקנות אלא בשטר (ולא בצוואה בעל פה שתקנו חכמים שדבריו קיימים וכנ"ל) ואין שטר לאחר מיתה.

ב, וצריך לבדוק אם אמר בלשון יפוי כח כגון אמר: תנו מנה לפלוני ואף תכתבו וחתמו לו ומת, כותבים לאחר מיתה.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés